

Димчо Дебелянов

На лунния блясък вълните...

На лунния блясък вълните
заливат безлюдния път.
Край него под бреме превити
върбите стърчат.

Лъх ведър нивята заспали
облъхва след огнений зной.
То сякаш рой ангели бяли
разливат покой.

Звезда към звездата полита
от свода пустинно-дълбок.
Далече ридае и глъхне
планински поток.

И в блянове смътни увлечен,
аз плувам с безсилни лъчи,
и милват ме в спомен далечен
две тихи очи.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6100>]